

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

آرش – فراه

۱۱ دسمبر ۲۰۱۷

خشونت علیه زنان به یک فرهنگ تبدیل شده است

حقوق و کرامت انسانی زنان در جامعه ما در طول تاریخ پایمال گردیده و همیشه مورد تحقیر و توهین قرار گرفته و الفاظی چون عاجزه، سیاه سر، کوچ، مادر اولادها و حتی حیوانات به آنان خطاب می گردد. مخصوصاً از چهل سال به این طرف که جنگ و بربریت در کشور ما جریان دارد و شیرازه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور ما از هم پاشیده، خشونت جزء از اخلاق اجتماعی افغان ها گردیده و برخورد با زنان به مراتب توهین آمیز تر شده است.

در دوره سیاه طالبان زنان در چهار دیواری خانه قید گردیده بود و از ابتدائی ترین حقوق انسانی نیز محروم بودند، حق تحصیل به آنها داده نمی شد، بدون محرم حق بیرون رفتن از خانه را نداشتند، مجبور و مکلف به پوشیدن چادری و رعایت کامل حجاب اجباری بودند، تا جائی که حتی شنیدن صدای پای زنان را نیز حرام اعلان کرده بودند.

با نصب کردن دار و دسته کرسی و بعداً دار و دسته حکومت وحشت ملی از سوی اشغالگران و با ایجاد یکتعداد قوانین از سوی بادران آنها، یک سلسله «حقوق» و «امتیازها» آن هم به شکل ظاهری برای زنان در نظر گرفته شد، اما با یک نگاه به گراف خشونت ها و جنایاتی که علیه زنان از سوی جامعه مرد سالار افغانستان در جریان شانزده سال گذشته به وقوع پیوسته، درمی یابیم که چون ماهیت این دولت پوشالی اند و کسانی که در قدرت قرار دارند بدون استثناء زن ستیز اند، به همین دلیل هیچ تغییری در سرنوشت غم انگیز زنان به وجود نیامده است.

هر روز جنایتکارانه ترین خشونت ها علیه زنان صورت می گیرد و جمع کثیری از زنان با انواع خشونت ها در خانواده و اجتماع روبه رو اند. از بریدن گوش و بینی زنان شروع، تا آتش زدن، بد دادن، ازدواج اجباری، جلوگیری از درس و تحصیل، سنگسار کردن، به زندان انداختن و انواع جنایات غیر انسانی دیگر مواجه اند. در تازه ترین مورد یک زن در ولایت فراه در نتیجه خشونت های خانوادگی و ادار می گردد تا خود را در برابر چشمان فرزندان آتش بزند. همچنان زن دیگری در ولایت فراه که شوهرش معتاد به مواد مخدر بود و می خواست که زنش از راه نامشروع برایش پول پیدا کند، وقتی در برابر این خواست ردیالانه شوهرش مقاومت کرده بود، شوهر آن زن تمامی ناخن های هر دو دست زنش را با انبر کشیده و از دست های آن زن خون جاری بود و با چشمان اشک پر به شفاخانه آورده شده بود. تا زمانی که دولت های کثیف و مزدور سر قدرت باشد، نه تنها سرنوشت غم انگیز زنان در کشور ما بهبود نمی یابد، بلکه هر روز خشونت های به مراتب وحشیانه تر علیه این جنس مظلوم افزایش میابد.